Paprastoji avietė

Rubus idaeus

Rangas: **species**

3	3	Gegužė
STEBĖJIMŲ	STEBĖTOJŲ	PIKO MĖNUO

KARALYSTĖ	KLASĖ	ŠEIMA	GENTIS
Plantae	**Magnoliopsida**	**Rosaceae**	*Rubus*

Kur ir kada stebėti?

Dažniausiai aptinkama šeškinės ozo šiaurinė dalis. Daugiausia stebėjimų užfiksuota gegužę.

Apie rūšį

Paprastoji avietė – erškėtinių (Rosaceae) šeimos puskrūmis su dvimečiais stiebais. Išauga iki 1-2 m aukščio.

Paplitimas ir augavietės

Laukinės avietės auga visoje Europoje ir Azijos miškuose, vidutinio klimato juostoje, drėgnose vietose, krūmynuose, p amiškėse. Jų sutinkama į šiaurę iki 66 laipsnių šiaurės platumos, pietų kraštuose auga rečiau, tiktai kalnuose. Plinta š aknų atžalomis, todėl sudaro tankius sąžalynus. Lietuvoje dažna rūšis. Avietės geriausiai dera užuovėjose, drėgnesnėse, p uriose dirvose. Derlingumas siekia 10 t/ha.
Avietės auga lapuočių, spygliuočių ir mišriuose miškuose, taip pat pamiškėse, kirtimuose, krūmuose, drėgnose vietose. Tai dažnas augalas. Soduose auginamos įvairių veislių avietės, tačiau vaistinei žaliavai geriausiai tinka laukinės veislės.

Morfologija

Stiebas status, dygliuotas, viršūnės truputį palinkusios. Lapai trilapiai ir plunksniški. Žiedai sukrauti kekėse, išaugusiose viršūnėse ar pažastyse. Žydi birželio - liepos mėn. Prinokę vaisiai raudoni arba geltoni, sutelktiniai, sudaryti iš smulkių kaulavaisių. Vaisiai prinoksta liepos-rugpjūčio mėn.

Panaudojimas

Avietės kaip kultūriniai augalai auginamos nuo IV a. Išvesta nemažai jų kultūrinių veislių. Vaisiuose yra apie 80-86 proc. vandens, 2,6-7,1 proc. cukrų, 15–30 mg proc. vitamino C ir kt. Naudojami maistui švieži ir uogienių pavidalu.
Vaistinis augalas. Džiovinti vaisiai ir jauni lapai naudojami liaudies medicinoje kaip prakaitavimą sukelianti priemonė.

Kenkėjai ir ligos

Svarbiausi kenkėjai: paprastasis avietinukas, avietinis žiedgraužis, amarai, avietinė musė, avietinė blauktė. Ligos: antraknozė, rūdys, kekereinis puvinys, bakterinis vėžys, žievėplaiša. Avietėms taip pat kenkia brantas.

Istorija

Lietuvoje avietės prie namų auginamos nuo XVIII a.

== Šaltiniai ==

Skenuok ir peržiūrėk naujausią informaciją

seskinesozas.lt

Biologinės įvairovės projektas

Duomenys: iNaturalist, Wikipedia, GBIF

iNaturalist rūšies puslapis